

K. M. Klausen, Marott og L. Rasmussen tiltraadt — Forslag om, at Bestemmelsen om, at Gesandten fører Tilsyn med Konsulaterne, skulde udgaa. Dette forkastedes med 50 St. mod 24. — I *Landstinget* gjordes ingen Forandring i Lovforslaget. Et Mindretal i Udvalget (Matzen, Johnsen, Holger Petersen og Sehested) fandt det i højeste Grad uheldigt, at den danske Gesandt i Østerrig-Ungarn tillige skal repræsentere Danmark overfor Italien, og stillede Forslag om Oprettelsen af en Gesandtskabspost i Rom. Det forkastedes med 24 St. mod 13.

20. Lov om Forandring i Lov om Begunstigelser for landøkonomiske Forskudsforeninger af 26. Marts 1898. (Landbrugsministeren). [A. Sp. 3755 — C. Sp. 493, 857].

Fremsat i *Folketinget* ^{19/11} (F. Sp. 1871). 1. Beh. ^{4/12} (F. Sp. 2297). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Ovesen, Moestrup, Rasmus Hansen, P. T. Nielsen (Form.), R. Andersen (Skr.), Lindø, Pinstруп, Jørgen Jensen, H. Rasmussen, Andreasen, H. Nielsen, Poul Christensen, Mads Larsen, Johan Knudsen, N. Jensen). Betænkning (B. Sp. 1959) afgiven ^{5/3}. (Ordfører: Moestrup). 2. Beh. ^{7/3} (F. Sp. 5095). 3. Beh. ^{9/3} (F. Sp. 5168). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. ^{13/3} (L. Sp. 955). 2. Beh. ^{18/3} (L. Sp. 1020). 3. Beh. ^{21/3} (L. Sp. 1208). Loven stadfæstet 1. April 1908 (Lov-Tid. Nr. 64).

De i Medfør af Lov 26. Marts 1898 af Statskassen ydede Laan til landøkonomiske Forskudsforeninger skulde efter Lovens § 3 i hvert Fald tilbagebetales ved Udløbet af det 10de Aar efter Lovens Ikrafttræden (o: inden 26. April 1908). Denne Bestemmelse bliver ved den nye Lov forandret saaledes, at Laanene skulde tilbagebetales med ^{2/10} af Laanets oprindelige Beløb i 11. Juni Termin 1908 og med ^{1/10} af Laanets oprindelige Beløb i 11. Juni Termin i hvert af Aarene 1909 til 1916, medmindre anderledes senere ved Lov maatte blive bestemt. Samtidig bliver Renten af Laanene forhøjet til ^{3 1/2} pCt. aarlig fra 11. Juni Termin 1908 at regne. Endelig bestemmes, at Foreningernes Udlaansrente maa ikke overstige 5 pCt. p. a., og at det tillades Foreningerne at benytte Reservefonden til Udlaan.